Jisto jest, že republika československá stojí ve střední Evropě jako hospodářský pilíř, jehož důsledky války dotkly se nejméně. Nebyl jich ušetřen, avšak nikoli jimi poražen. Není to zásluhou jen vnějších okolností, které p. Dr. Worliczek uvádí, nýbrž i vnitřní hodnotou československého lidu, a tím, že měli jsme lidi druhu prvního ministra financí. Nenávistné kritiky na věci té nic nezmění. Lid náš a vůdci jeho vědomi si své zodpovědnosti před budoucími generacemi založili stát proto, aby vzkvétal, rostl a byl vzorem státům jiným. A to bude jejich cílem stále. Dr. Karel Novák.

Frant. Teplý: Při hranici vitorazské. Tábor 1922. R. Hrdlička »Staré letopisy táb.« 7., 8°, str. 48., Kč 6,00. — Jindřichohradecký archivář Teplý v této knížce uveřejňuje výsledky svého zajímavého badání o hranici Vitorazska a tím tedy i hranici Čech. Sleduje proměny hranic a ukazuje, jak zcela bezprávně pouze ujednáním mezi dvěma vrchnostmi, které měly panství při hranici, se často měnily zemské meze, jako tomu bylo na př. ve sporu A. P. Slavaty na Bystřici a Ondřejem Mrakšem na Ličově. Na konci své podrobné práce čerpající skoro vesměs z pramenů archivních konstatuje, jak málo dostala Československá republika zpět. Celé území mezi Kostěnickým potokem a Hosticí tiše ubylo a r. 1921 při delimitaci nebyl — žel — na oprávněné české nároky vzat dostatečný zřetel. Ča.

Sammlung der Rechtssätze der Obersten Gerichte. Oberstes Verwaltungsgericht. I. díl. Nákladem Rudolfa M. Rohrera. Brno 1923. 16°. Str. 172. Kč 22·—. — Pro theoretika, stejně jako pro právníka stojícího v praktickém povolání, jest velice důležito znáti, jak ta která norma právní v životě se aplikuje. To nám podávají nejlépe rozhodnutí nejvyšších instancí soudních, u nichž se materie sbíhá, a jež se snaží zachovávati stejnou judikaturu. Ač pro obor práva trestního a civilního jsou rozhodnutí nejvyššího soudu po zákonu irrelevantní, přece jednotná praxe, hlavně ve spletitějších případech, má vliv i na rozhodování instancí nižších. Větší měrou působí pak v tomto ohledu nálezy nejvyššího správního soudu, podle jehož náhledů pak nejvyšší správní instance přímo podřízeným úřadům udílejí pokyny. Oficielní vydání rozhodnutí nejvyšších soudních stolic u nás vychází s odůvodněním, někdy velice zajímavým, avšak sbírka, která před námi leží, má tu velkou přednost, že uvádí jen zásady, právní větu, a nezabývá se odůvodněním, čímž velice získává na přehlednosti. Vždy pak uvedeno jest také rozhodnutí, z něhož bylo čerpáno, takže bližší možno pak nalézti na příslušném místě. Díl I. (rozhodnutí nejvyššího správního soudu) proveden jest do konce roku 1921 oficielní sbírky, při čemž věci zastaralé byly z uveřejnění vyřaděny. Slouží proto sbírka tato v prvé řadě potřebám praxe. dnk.

Čtyři publikace o péči o mládež. Minulého roku v srpnu byla v Brně pořádána výstava soc. péče o mládež. Při této příležitosti bylo předneseno několik přednášek o dítěti ochrany a péče potřebném. Čtyři z nich — vydané nyní Čes. zemskou péčí o mládež na Moravě tiskem — jsou předmětem této recense:

Prof. A. Miřička: »Péče o mládež soudně stíhanou«. Ve svém pojednání »Péče o ml. s. stíhanou« rozbírá prof. Dr. A. Miřička časovou a akutní otázku, jakou právní a sociální péči je třeba věnovati mládeži soudně stíhané. Péče o mladistvé deliquenty má býti předně podmíněna zavedením zvláštního soudnictví pro mládež a dále zvláštní výchovou. Na stanovisku specielního soudnictví stojí podrobně vypracovaná osnova čs. zákona, který má postaviti soudnictví nad mládeží na nové a moderní principy: podmíněná příčetnost, jediný trestný čin, jediný trest, specielní soudce, neveřejnost hl. přelíčení, obligatorní obhájce. Zvláštní důraz klade se na ochranná opatření, kterými se má čeliti proti dalšímu úpadku mládeže trestané neb žijící v prostředí, které jest v tomto ohledu nebezpečné.